

Obsah

- 2 Úvodní slovo starostky
- 3 Statistické informace z matriky
- 3 Vítání občanů
- 4 Blahopřání k narozeninám
- 4 Povodňový plán
- 5 Z kroniky Měchova: Pověsti a zvyky - 1. díl
- 7 Probudit se do lepšího rána
- 8 Sbor dobrovolných hasičů
- 11 TJ Budoucnost
- 12 Sudoku

Úvodní slovo starostky

Vážení spoluobčané,

prázdninový čas je v plném proudu a k této letní pohodě vám přinášíme první číslo otročinského zpravodaje.

Doba útlumu všech společenských setkávání je snad za námi. Všichni jsme se těšili na rozvolnění covidových omezení, kdy se budeme moci setkat se svými blízkými, zajít „normálně“ na návštěvu do nemocnice, domova důchodců. Dojít si na nákup nebo jen tak na pivo. Možná jsme si daleko více uvědomili, jak nám chybí obyčejný lidský kontakt, kamarádi a přátelé. Doufejme, že přísná protikoronavirová opatření jsou za námi a s těmi mírnými jsme se naučili žít.

Ráda bych vás pozvala na Malé otročinské slavnosti, které se budou konat v sobotu 24. 7. 2021 od 14 hodin na fotbalovém hřišti. A v páteční podvečer budeme v letním kině, opět na hřišti, promítat český film Bábovky.

Ke konci se pomalu blíží stavba ČOV a hlavních kanalizačních řad. V současné době se čistírna vybavuje technologiemi a vysazují se odbočky jednotlivých přípojek v Otročině. Během měsíce září proběhne informační schůzka pro všechny zájemce o připojení na kanalizaci. Dostanete potřebné údaje k usazení plastových jímek, k osazení čerpadly, k propojení na připravenou odbočku atd.

V příloze zpravodaje najdete dva dotazníky. Prosím o jejich vyplnění a odevzdání na úřad. Jeden z nich se týká odpadů.

Od ledna tohoto roku je v platnosti nový zákon o odpadech, který obcím ukládá povinnost více třídit. Zákon má dopad na nárůst cen za nakládání s odpady. Zvyšuje se postupně poplatek za skládkování ze současných 500 Kč/t na 1850 Kč/t v roce 2030. A požadovaná míra třídění roste ze 40 na 70 %. A pokud obec tyto požadavky plnit nebude, může dostat pokutu až do výše 0,5 mil. Kč za rok.

Náklady na sběr a svoz odpadu představují v obecním rozpočtu nemalý podíl: za loňský rok to bylo 920 000 Kč, z toho za svoz popelnic směsného odpadu jsme zaplatili 650 000 Kč. Je tedy žádoucí, aby byl sběr a svoz co možná nejefektivnější – proto ten dotazník. Např.:

- Jsme dva v domácnosti, máme jednu popelnici, topíme tepelným čerpadlem, vše třídíme. Stačí nám svoz 1× měsíčně v létě i v zimě.
- Jsem chalupář, mám jednu popelnici, jsem tady pouze v létě. Když vše vytrídím, stačí mi svoz 1× měsíčně v létě a v zimě nepotřebuji vůbec.
- Jsme čtyřčlenná rodina s malými dětmi, topíme uhlím, potřebujeme dvě popelnice se svozem 1× za 14 dní.

A co se třídění týká, občas namátkově kontrolujeme obsah popelnic. Většina z vás má vzorně vytrženo a v popelnici leží pouze to, co tam patří. Ale někteří mají s tříděním pořád problém. Ze sáčků na odpad čouhají PET láhve, kelímky od jogurtů, kartóny od mléka, plechovky od piva. Prosím, snažte se co nejvíce třídit, ať vyprodukujeme co nejméně odpadu, který se ukládá na skládky.

I v letošním roce nabízíme k zapůjčení 8 ks permanentních vstupenek do Bečovské botanické zahrady, kam rády vyrážejí rodiny s dětmi a babičky s vnoučaty.

Přeji vám hezké léto.

Marie Šašková

Statistické informace z matriky za rok 2020

Celkový počet obyvatel k 31. 12.:

440

V našich obcích jsme přivítali nového občánka:

Křepelkovou Gabrielu

V průběhu roku 2020 nás opustili tito spoluobčané:

Dolejší Josef, Hajná Verona, Hercik František, Kohoutek Miloš, Petruška Vladimír, Radosta Bohuslav, Tesařová Jiřina

Životní jubilea oslavili:

70 let: Neprašová Věra, Dolejší Pavla, Bidrmanová Vlasta

75 let: Pelc Jan, Mříhládová Anna, Kohoutek Stanislav

80 let: Szamaránszká Alžběta, Gubišová Soňa

84 let: Jonášová Libuše

86 let: Kučová Anna

87 let: Dočkalová Marie, Hazmuková Libuše

88 let: Čápová Květoslava

89 let: Arnoltová Juliana

90 let: Cikánová Helena

91 let: Švecová Miloslava

92 let: Matoušová Jaroslava

Jana Kučová, matrikářka

Vítání občánků

V sobotu 12. června 2021 v dopoledních hodinách jsme na obecním úřadě přivítali nové občánky.

Narodili se nám čtyři noví občanci:

Matěj Budil, Alena Malvína Mrhalová, Gabriela Křepelková a Sofie Schořová.

Dětičky také přivítaly předškolní děti básničkami a předaly maminkám květinu s dárkem.

*Vyšlo malé sluníčko,
přejeme mu štěstíčko
a taky dobré zdravíčko,
ať není smutné ani maličko.
Gratulujeme, tatínku a maminko.*

Blahopřání k narozeninám

Devadesáté narozeniny na jaře oslavila paní Juliana Arnoltová, která v současné době žije v Domově pro seniory v Lázních Kynžvart.

Vše nejlepší a hodně zdraví jí za Obecní úřad Otročin přijela popřát starostka obce.

Paní Juliana Arnoltová

Úctyhodného věku jednadevadesáti let se na jaře dožila paní Helena Cikánová z Tisové. Na svůj věk se těší dobrému zdraví a duševní pohodě.

Přejeme jí hodně zdraví, štěstí a vše dobré.

Paní Helena Cikánová

Povodňový plán

Povodně jsou součástí přírodního koloběhu a představují pro Českou republiku největší přímé nebezpečí v oblasti přírodních katastrof a mohou být i příčinou závažných krizových situací, při nichž vznikají nejenom rozsáhlé materiální škody, ale rovněž ztráty na životech obyvatel v postižených územích a dochází k rozsáhlé devastaci kulturní krajiny včetně ekologických škod.

Zvyšující se četnost povodňových situací, oběti na lidských životech, škody na majetku státu i obyvatel jsou důkazem, že je třeba se ochranou před povodněmi systémově zabývat. Naše obec si, s ohledem na ničivé účinky povodní posledních cca 25 let, toto plně uvědomuje, a proto činí celou řadu preventivních opatření.

V současné době probíhá zpracování nového digitálního povodňového plánu obce, jehož pořízení nám nařizuje vodní zákon. V rámci zpracování vstupních dat byla provedena základní analýza ohrožení vodními toky i ohrožení splachy z polí včetně místního šetření ve všech částech obce.

Právě přívalové přítoky mohou způsobit největší zasažení naší obce.

Touto cestou chceme požádat všechny vlastníky, kteří vnímají ohrožení svých objektů, o vyplnění základního sběrného formuláře povodňového plánu vlastníka nemovitosti. Pokud má objekt zpracovaný již vlastní povodňový plán a tento nebyl obecnímu úřadu předán, prosíme o jeho předání. Formulář bude sloužit jako základní podklad pro sumarizaci údajů za obec a její části. Data obsažená ve formuláři budou zpracována pouze pro potřebu činnosti povodňového orgánu obce.

Formulář mohou na Obecní úřad zaslat i vlastníci nemovitostí, jež nejsou rozlivem vodních toků nijak ohrožené, ale hrozí u nich zasažení přívalovými přítoky ze svahů.

Vyplněný formulář prosím odevzdejte na Obecní úřad do **15. 8. 2021**.

Děkuji. Starostka obce

Z kroniky Měchova: Pověsti a zvyky - 1. díl

V dnešní atomové době nám mnoho věcí, v něž naši předkové věřili, připadá přinejmenším zvláštních. Mnohé bylo zapomenuto, jen něco málo zůstalo ještě zachováno a předává se dál. To málo, co vím, a co se mi ještě podařilo zjistit, bych chtěl nyní zapsat.

Mezi starými kamennými kříži jsem zmínil černý kříž na louce Stockwiese a uvedl jsem důvod jeho vztyčení: dvě děvečky jistého sedláka měly stejného milence. Každá z nich si myslela, že patří jenom jí. Jednou, bylo to o žních, přiznala mladší děvečka té starší, že bude matkou, a čeledín Michl je prý otcem dítěte. Také starší děvečka byla tajnou čeledínovou milenkou. V návalu zuřivosti popadla starší děvečka srp, aby té mladší a krásnější zohyzdila tvář. Jenže její sokyně se začala svým srpem bránit a sekát po ní. Boj mezi nimi pokračoval, dokud obě nevykrvácely. Dlouho se do těch míst nikdo v noci neodvažoval. Duchové mrtvých nedali živým na tragédii zapomenout. Sedlák potom nechal postavit kříž, aby byl oběma doprán klid v hrobě.

Ještě za svých školních let jsem často slýchal o strašení u černého kříže. Noční poutníci tu prý vídali modré plamínky, bloudící duše obou děveček. Byly to bahenní plyny, přelud úzkostné mysli nebo ohýnek, kterým si noční poutník připaloval dýmku?

Starousedlá selka z Laimichova statku, dnes již dávno po smrti, nám ten příběh vypravovala, když jsme byli malí klučinové. Ona sama ještě v duchy u černého kříže pevně věřila.

Ve světnicích, kde se mládež ze vsi za dlouhých zimních večerů scházela, aby si ukrátila chvíli a pobavila se, se vždycky našla stařenka, která vyprávěla pohádky a strašidelné historky: o hejkalech, kteří za noci skočili poutníkovi na záda a nechali se nést až do další vesnice, když je zlobil. Jako mladí jsme v hejkaly nikdy doopravdy nevěřili, a když jsme se ze světnice vraceli domů, volávali jsme – navzdory varování úzkostnějších kamarádů – „hej, hej“, ale nikdo na nás nepřišel. Hejkalové už tehdy nejspíš vyhnuli.

Často se prý zjevovaly nevykoupené duše, které si svou pozemskou vinu nemohly odpykat v očistci,

a svým zjevením chtěly pohnout bližní k modlitbě za spasení svých duší. Zjevovaly se tedy jako duchové nebo strašidla.

U staré polní kaple, která původně stávala na místě, kde byl v poslední době Poppův kříž, prý strašilo ještě v 70. letech 19. století. Stará Teicharova matka vyprávěla, že jednomu muži, který časně zrána vyšel na trh, dala tahle strašidla pořádně na pamětnou. Ať to byli rozpustilí mládenci, kteří o cestě vesničana na trh věděli a chtěli ho vyděsit, nebo psanci, kteří se přes noc v kapli zdržovali a vydávali se odtud za svými nekalostmi – lidé zkrátka věřili na duchy.

Za mého dětství mnozí lidé věřili také na čarodějnice. Žádný div, vždyť jen před pár staletími se v našich krajích za čarodějnictví upalovalo na hranici. Inkviziční soudy, v nichž zasedala šlechta a duchovní, posílaly na hranici ubohé lidi pro jejich údajné spojení se zlem. Vzpomínám si na noc čarodějnic (Valpuržina noc, 30. dubna). Tehdy se pokládal kus trávy před vrata stáje a hnojiště se obehlo trnitými keři, aby čarodějnice nemohly získat moc nad sedlákovým dobytkem. Na vyvýšených místech ve vsi – Dürrnbeintl a Rußbeint – stáli selští mládenci a mladší čeledíni a od setmění až do půlnoci praskali dlouhými biči, aby udrželi čarodějnice, které o této noci létaly povětrím na koštěti, v uctivé vzdálenosti od vesnice. Také můj dědeček ještě věřil na čarodějnice. Vyprávěl mi, že i jemu jednou nějaká žena očarovala krávu. Pohladila prý krávu po hřbetě, přitom něco zamumlala a – druhý den kráva nedojila skoro žádné mléko, a bylo celé krvavé. Mléko, které bosorky jiným kravám odčarovaly, měly pak od svých krav navíc. Jak by asi dopadl sedlák, jehož krávy díky správnému krmení dojily přes 4 000 litrů mléka ročně?

Pověry tak jen kvetly. Vezměme si třeba zařikávání. Při kožních nemocech, bradavicích a podobně chodili lidé k zařikávačce. Ve vsi bylo několik žen, které dovedly zařikávat. Ve své umění samy věřily, a stejně museli věřit i ti, kdo toužili po uzdravení, jinak zařikávání nepomáhalo. Zařikávačka vložila na nemocného ruce, zamumlala zařikávadlo, často také modlitbu a vyzvala nemocného, aby modlitbu opakoval.

Pak co nejprísnejši zakázala cokoliv o zaříkávání prozradit ostatním – jinak ztratí účinek. Pokud zaříkávání nepomohlo, byl na vině nemocný – jeho víra nebyla dost silná, anebo něco prozradil. Když příznaky nemoci pominuly, stalo se tak samozřejmě zásluhou léčivé síly zaříkačky.

Poklad našich starých tradic byl tak bohatý, že pro mne bude téměř nemožné všechno zapsat, a nic nevynechat. Od kolébky až do hrobu, od setí ke žnám a od počínajícího jara do konce zimy, dokud nové jaro neuzavřelo koloběh roku, přicházel jeden zvyk za druhým.

Při narození dítěte se za starých časů pod postel nedělkou pokládala sekýra. Měla varovat zlé mocnosti, aby se nepřibližovaly, protože nový život bude chráněn s největší silou. Při křtu se pod práh dveří položilo vajíčko, přes něj museli kmotři s křtěnátkem přejít, aniž by ho rozšlápli. Při odstavování se dítěti ukázaly tři věci: vejce, modlitební kniha a stříbrná mince. Podle toho, po které z nich dítě sáhlo, se věštila jeho budoucnost: zbožnost, smysl pro obchod a plodnost. Vejce tak hrálo důležitou roli v mnoha zvycích. Bylo to živé znamení plodnosti. Když šla matka poprvé s dítětem k sousedce, dostalo dítě od sousedky vajíčko se slovy „jen se nauč štěbetání jako slípky kdákání“, a ještě mu vajíčkem udělala znamení kříže.

O svatbách bývalo mnoho zvyků. Družbovi často místo nevěsty přivedli starou děvečku, a tu správnou dostal, teprve když sáhl dostatečně hluboko do kapsy. Nevěsta se cestou do kostela nesměla ohlédnout – to by prý vyhlížela jiného muže. Při vstupu do nového domova hodila nevěsta sklenici, z níž si připila na přivítanou, za sebe. Sklenice se musela rozbít na střepy – střepy znamenají štěstí! Ze závoje nevěsty se tajně odtrhávaly kousky, protože měly přinášet štěstí. Potom se dražil nevěstin střevíček. Družba musel za každou cenu střevíček získat do svého vlastnictví, aby jej mohl předat nevěstě. Výtěžek z dražby dříve dostávaly kuchařky a obsluha svatebních hostů. Později, za doby ČSR, se částka většinou předávala Německému kulturnímu svazu jako dar. Bylo také zvykem, že chlapci ze vsi zastavovali svatební průvod i vůz s výbavou pomocí dlouhé hedvábné stuhy, na níž byly navěšeny stříbrné řetízky.

Ženich a doprovázející svatební hosté museli sáhnout do kapsy a vykoupit se. Peníze se pak propily na zdraví novomanželů. Vůz s výbavou byl nalo-

žen vybavením do domácnosti, nábytkem a postelemi nevěsty. Na voze stály družičky, které mezi přihlížející z vozu rozhazovaly sladkosti, často také mince. Večer byly pozvány k tanci do hostince, kde musely platit pivo mládencům. Když jel vůz s výbavou, a také při svatbách, bývalo rámusu jako o velkém honu na zajíce. Vytáhly se všechny staré i nové pušky a pistole, nabily se černým prachem a při příjezdu novomanželů se střílelo ostošest – i když to bylo zakázáno.

Pokaždé, když ve vsi někdo umřel, bývalo odedávna zvykem, že z každého domu se někdo pohřbu zúčastnil. Když zemřel hospodář, zastavily se hodiny, a šlo se oznámit dobytku, že je sedlák po smrti. Potom začala zvonice zvonit umíráčkem. Když se zvonilo jenom krátce, zemřelo dítě, když umřel dospělý, zvonilo se půl hodiny. Pak se posílalo s pozváním na pohřeb. Nádenice obcházela od stavení ke stavení, vyřizovala pozdravení od rodiny zesnulého a prosila obyvatele domu o účast na pohřbu. Od pozvaných dostávala žena chléb nebo mouku, méně často také peníze. V domě zemřelého se shromáždili smuteční hosté a všichni účastníci pohřbu, pomodlili se u rakev a pak vyšli ke kapli. Cestou od domu zemřelého ke kapli zvonil zvon. U kaple se pozůstalí znovu modlili, některý člen rodiny pak poděkoval za doprovod ke kapli. Pohřební průvod pak pokračoval dál, další modlitby se odříkávaly u Lämichlova kříže. Totéž se opakovalo v Brti u kaple. V Otročině se rakev přenesla do kostela a duchovní většinou rovnou sloužil rekviem, zádušní mši. Smuteční hosté pak pokračovali na hřbitov. Téměř vždy hráli dva, někdy až šest muzikantů smuteční pochod. Pokud byl zemřelý členem hasičského spolku, nastoupil spolek k pohřbu, a také rakev na pohřební vůz a z vozu ke hrobu přenášeli hasiči. Jinak rakev se zesnulým na místo posledního odpočinku nesli jeho sousedé. Když zemřel mládenec nebo panna, přišla na pohřeb celá ves. Rakev nesli mládenci s bílými šerpami, bíle oděné dívky s myrtou ve vlasech daly poslední sbohem. Po smuteční slavnosti se o své právo zase přihlásil život. Příbuzní zesnulého v hospodě zaplatili pivo hasičům nebo sousedům. Chvilí se řeč točila kolem zesnulého, ale pak už sedláci družně rozprávěli o své práci ve stáji a na poli, obchodníci o svých starostech a dělníci o své práci, a hasičská kapela cestou domů vyhrávala s veselou. Příbuzní drželi za zemřelého půl roku až jeden rok smutek.

autor: Konrád Hanika, překlad: Blanka Horáková

Probudit se do lepšího rána

Ohlédnutí se za první polovinou letošního roku nám připomíná pátrání po vypínači světla v naprosté tmě. Šmátráte kolem sebe a klopýtáte o vše možné. Život se nám všem zkrátka obrátil vzhůru nohama a ukázal nám, jak krátkí můžeme být i v této moderními technologiemi přehlcené době oproti tak nepatrné, pouhým okem zcela neviditelné věci, jakou je vir. I přes to a možná právě proto je opravdu důležité si najít důvod k úsměvu i v takto nelehké době.

Naše ženy. Vy, jež jste letos musely svůj mezinárodní den oslavit velmi poskrovnu. Dovolte nám popřát vám opožděně touto cestou. Též našim jubilantkám Věruše Beníškové, Jiřince Vavřinové, Janě Matoušové, Ivaně Blehové a Pavle Hirschfeldové přejeme k narozeninám mnoho zdraví, lásky, štěstí a též i mnoho důvodů k úsměvu.

Naše milé děti. I vám přejeme k vašemu dni, který proběhl 1. června, vše nejlepší.

Přišli jsme o mnoho tradičních akcí a společenských setkání. Z domova jsme oslavili masopust, karneval, MDŽ, dětský den i pálení čarodějnic. Velmi nás těší, že jsme mohly být přítomné zdobení a stavení máje s našimi hasiči.

A co je u nás ve svazu žen nového? S příchodem letošního roku jsme se vrhly na administrativu a uzavření účetnictví za rok minulý. Jaro se u nás neslo ve znamení úklidu klubovny. Došlo i k pravidelné revizi elektroinstalace, za níž děkujeme panu Martinovi Neprašovi. Rovněž děkujeme obci Otročin za instalaci nové techniky v klubovně. Velké díky patří i všem otročinským spolkům za spolupráci.

Závěrem vám přejeme, aby se nám ten svět zase vrátil do normálu a my mohli pevně stát nohama na zemi. Přejeme vám, abyste vždy našli důvod k úsměvu. Přejeme vám, abychom se všichni mohli probudit do lepšího rána. My vás s nedočkavou radostí zveme na Otročinské slavnosti konané dne 24. července 2021.

Za ČSŽ Otročin Markéta Zemanová

Obrázky z doby, kdy jsme mohli slavit

Sbor dobrovolných hasičů

Vážení čtenáři, po nelehké době plné vládních opatření dochází k postupnému rozvolnění a tedy i práce našich členů už není tak omezená.

V dubnu jsme v úzkém počtu dobrovolníků připravili Májku a jako symbol příchodu jara, a s ním nového probuzení přírody do života, jsme ji postavili. Jak jistě máte v živé paměti, stavění proběhlo bez účasti veřejnosti, přesto věříme, že pohled na ni vás všechny potěšil a zavzpomínali jste na roky minulé – na atmosféru, na své přátele a kamarády i na posezení pod čerstvě postavenou Májkou. Bohužel jsme nestihli uspořádat každoroční oslavu mezinárodního dne dětí, ale doufáme, že si to příští rok vynahradíme. Vzhledem k očekávané oslavě výročí se členové SDH Otročin rozhodli pořídit slavnostní prapor, který by i budoucím generacím připomínal hodnoty hasičského života, tvrdé práce i přesvědčení o důležitosti být tu pro druhé. Již pár měsíců členové výkonného výboru pracují na motivech a celkové podobě praporu, byli také na osobní konzultaci v Brně přímo ve firmě, která bude finální podobu praporu vyrábět.

Stavění máje

V květnu proběhl sběr kovového a elektroodpadu v obcích Otročin, Poseč, Tisová, Měchov i Brť. V sobotu 19. června se konalo Krajské kolo v požárním útoku a mužstvo SDH Otročin bojovalo o postup na MČR. Po skvělých výkonech se nakonec umístilo na druhém místě a postup nevybojovalo.

Co se nezastavilo ani v době největší koronakrizy, byla údržba výzbroje a výstroje, techniky a věcných prostředků výjezdové jednotky. Jednotka také vyjížděla opakovaně k čištění kanalizace a propustě u kaštanu v obci Otročin.

Únor byl ve znamení kácení a možností uplatnění znalostí, které členové získali při školení práce s motorovými pilami. Vše začalo technickou pomocí při odstranění padlého stromu za obcí Tisová. Poté 20. února byla jednotka požádána o pokácení nevyhovujících stromů na adrese Otročin 146. Na místo přijela jednotka vozidlem DA M3Z Praga V3S. Průzkumem byla zjištěna suchá a hniјící olše. K jejímu pokácení do volného prostoru a rozřezání na menší části byla použita řetězová motorová pila. V místě se nachází vzdušný kabelový rozvod telefonického spojení a bylo zapotřebí vykácet ještě 6 ks smrků. Pro přesnější porážení těchto stromů do určeného prostoru bylo využito lan. Celý zásah byl ukončen až po rozřezání všech stromů na menší díly, jejich odklizení a úklidu okolí zásahu.

Dne 16. února pak vyjela jednotka obce Otročin na žádost zřizovatele na adresu Otročin 130. Jednotka byla povolána na základě stavu nebezpečí spojeného s táním ledu. Jednotka připravila 20 ks pytlů s pískem, které na korbě vozidla DA M3Z Praga V3S přepravila na místo zásahu. Celé okolí objektu včetně příjezdové cesty bylo pod souvislou velkou vrstvou ledu. Na místě pracoval traktorový bagr, který prováděl výkopové práce do ledu a zajišťoval odtok vody. Jednotka zůstala na místě a hlídala průběh tání, připravená v případě potřeby zasáhnout a pytli s pískem ochránit výše zmíněný objekt.

Duben byl pro změnu ve znamení ohně. 7. dubna byla jednotka povolána k požáru sazí v komíně přímo v obci Otročin. A 30. dubna jsme byli vysláni ke kontrole hlášeného pálení. V Brti docházelo k předem hlášenému pálení listí, klestí a odpadů.

Sběr kovového odpadu

Čištění propustků

Bohužel nikdo z přítomných neměl u sebe telefon pro případnou kontrolu a tak po opakovaném nahlášení šíření dýmu veřejností byla naše jednotka vyslána ke kontrole, zda se nejedná o jiné ohnisko požáru. Prosíme občany, aby se i v případě hlášeného pálení chovali zodpovědně a minimálně měli u sebe telefon, popřípadě hasicí prostředky, kdyby došlo k nekontrolovanému šíření ohně.

Blíží se období veder, ve kterých pálení vůbec nedoporučujeme. Buďte opatrní na sebe, ostatní i okolní majetek.

V tuto chvíli se s vámi rozloučíme, popřejeme vám krásné prožití letních dnů a dovolených a doufáme, že se brzy uvidíme osobně.

Kácení pro obec

Pytlování pískem

Tání ledu

Požár komína

TJ Budoucnost

Zdravím všechny fanoušky, hráče a příznivce fotbalu v Otročině.

V letošním roce jsme si vůbec neužili žádný fotbal. Jarní část ročníku byla zrušena. Velký podíl na tom měl především COVID-19 ve spojení s nouzovým stavem, kdy byla uzavřena všechna sportoviště a pozastaveny veškeré soutěže ve všech odvětvích sportu.

Až někdy v polovině května začala být situace kolem covidu uvolňována a mohli jsme se opět vrátit na sportoviště. Začalo se pomalu trénovat. Na OFS K. Vary, proběhly nové volby do vedení. Ze strany nového vedení byly osloveny všechny fotbalové oddíly, zda nemají zájem se zúčastnit nějakého turnaje. Náš oddíl jsme přihlásili a byl rozlosován tzv. Covid cap. Byli jsme přiřazeni do skupiny společně se Štědrou, Stanovicemi a Slavií Karlovy Vary.

Ještě před začátkem vlastního turnaje jsme si zahráli přátelské utkání v Teplé, kde jsme podlehli 0:2.

Při rozlosování uvedeného turnaje jsme 13. června od 14 hodin hráli na hřišti ve Štědré, kde jsme vyhráli 5:1. O dalším víkendu 20. června ve 14 hodin dorazily do Otročina Stanovice. Bohužel jsme prohráli 0:2. Poslední zápas jsme odehráli 27. června opět ve 14 hodin doma se Slavií Karlovy Vary.

Závěrem Vás touto cestou srdečně zveme na druhý ročník memoriálu Jaroslava Beníška v malé kopané, který proběhne v sobotu 17. července od 8 hodin na místním hřišti. Další akci, která v následujícím týdnu proběhne na hřišti, budou Otročínské slavnosti, kam Vás rovněž srdečně zveme.

Jan Nepraš

Ve Zpravodaji byly použity mimo jiné fotografie dodané SDH Otročín a Svazem žen Otročín.
Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 21522.
Vydává: Obec Otročín - Otročín 48, 364 01, IČ: 00254860.
Tiskne: Tiskárna Median, s.r.o., Průmyslová 1456, 363 01 Ostrov, www.tiskarna-median.eu

info@otrocin.eu | www.otrocin.eu | tel. 353 394 237

Sudoku

lehké

1	7			8			5	3
					2			8
2			5			1		
		9			8			5
3								2
5			7			3		
		2			1			4
7			4					
4	6			5			2	1

	4		6		3			5
	8							
		9	5					7
				4	2		3	
2	5			1			4	8
	3		7	5				
1					7	8		
							7	
8			2		1		6	

středně
těžké

7					2		9	4
9								3
	6			7				
		9			7	2	3	
				2				
	5	2	3			9		
				4			5	
2								6
1	3		6					9

1				2		3		8
		2	4			6		9
					5			
2	3		7			9		
5								7
		9			8		4	3
			5					
6		5			9	1		
8		1		4				2

obtížné

	1					6		
				9				4
		5			6	3	1	9
8		3	9					5
2				4				8
5					8	9		7
1	9	2	6			8		
7				2				
	5						9	

		5	4		3	7		
			1	7			3	
3								
8				9		2	6	3
2								5
6	4	7		5				1
								2
	9			2	1			
		3	9		7	6		